

[Statsministeren.]

folketingets forretningsorden, må jeg indskrænke mig til det menige medlems rolle og deltage med den plads, som det nu giver.

Jeg vil derimod gerne sige lidt om hele forholdet vedrørende informationen til pressen, som selvsagt er en alvorlig ting, forstået på den måde, at det er overordentlig vigtigt for demokratiet, at også dette fungerer. Jeg gætter på, at det ærede medlem vil have bemærket, at regeringen og især jeg for nylig blev kritiseret stærkt i et herværende dagblad for, at de pressemøder, der gives efter ministermøderne, efterhånden var blevet noget tynde. Det hænger selvfølgelig sammen med et forsøg på at tilgodese de hensyn, som det ærede medlem rigtigt fremdrager. Men jeg kan ikke binde mig til, at vi i alle tilfælde må vente med at give meddelelse om, at et forslag vil fremkomme, til det vitterlig er fremsat for folkettingen, fordi der gives situationer, hvor det også vil være i lovgivernes, altså i folketingets interesse at få en diskussion i gang så tidligt som muligt.

Vi kunne måske i fællesskab håbe på, at alle dele af pressen ville vise lidt større forståelse for, hvor vanskeligt det kan være at kombinere disse to for mig at se lige vigtige hensyn. Jeg har altid betragtet pressens indsats for demokratiet som værende på linje med folketingets; vi kan ikke undvære nogens medvirken, men det er en ganske svær balancekunst, hvis sværhedsgrad man altså ikke altid bliver krediteret tilstrækkeligt for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vivike* til landbrugsministeren:

„Vil ministeren gøre noget for at standse den meget stærke forurening af Vørgod Å?“

Skriftlig begrundelse:

Åen er på et længere stykke så forurennet af svovlsyre, at den er tom for fisk, at dyr dør, hvis de drikker af vandet, der er så svovlsyreholdigt, at det ætser svær hegns-tråd væk på kort tid.

Forureningen stammer fra de nedlagte Fjølstervang brunkulslejer. Sagen har i flere år været behandlet af landvæsensnævnet,

hvilket ikke har ændret tilstandene, skønt det må formenes, at det kan klares ved planering af de nedlagte brunkulslejer. Denne planering er Skærbækværket, som ejer det ene leje, villig til for egen regning at udføre, medens ejeren af det andet leje ikke har samme positive indstilling,

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Vivike: Vørgod Å er så forurennet, at der på en strækning af 20 km ikke findes levende liv i åen. En rulle ny pigtråd, der blev kastet ud i åen, var ætset væk i løbet af få dage. Dyr, der drikker af vandet, dør i løbet af meget kort tid. Jeg har stillet mit spørgsmål af hensyn til dyr, af hensyn til mennesker, men også af hensyn til landbrugsministeren, som jeg ganske vist er uenig med om mange ting, men alligevel sætter så megen pris på som menneske, at jeg nødigt vil se ham i en situation, der kan være meget vanskelig.

Hvor udspringet er i brunkulslejerne, er dette giftige vand klart som krystal, og de gamle nedlagte brunkulslejer er en meget velegnet legeplads for børn. Man kan forestille sig, at børn en dag tager dette krystalklare vand og slukker deres tørst i det, og så synes jeg, at vi er ude i noget meget alvorligt.

Derfor har jeg spurgt ministeren, om han vil medvirke til, at vi får rettet dette forhold. Efter min mening kan det rettes.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg kan erklære mig ganske enig med hr. Vivike i, at der i denne sag ligger mange problemer, og kan også henvise til, at det ikke er første gang, jeg bliver stillet over for spørgsmål af den karakter; bl. a. har hr. Jens Foged tidligere arbejdet stærkt med problemerne, uden at man på det nuværende grundlag har haft mulighed for at finde en løsning.

Jeg vil gerne oplyse i anledning af, at spørgsmålet nu er stillet, at brunkulsbrydningen i Fjølstervang ophørte i oktober 1965. Brunkulslejet er beliggende i det høje